

ÁMOSOV LIST

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

Ročník VI.; číslo 2; únor 2019

Obsah

Výročí	2	Koktejl	7	Trojka v akci	11, 12
Ve víru médií	3	Zábavná čeština	8	Družíme se v družině	13, 14
Zájezd	4	Zetík	9	Seriály	15-17
Průzkum	5, 6	Zima ve dvojce	10	Zábavníček	18

Eliška Vařeková, I. třída

Pojďme si společně připomenout 50. výročí smrti Jana Palacha. Deváťáci si pro nás na toto téma připravili skvělé eseje.
Strana 2, 3

Velkou gratulaci si zaslouží Vlád'a Šulevka, který se umístil na 1. místě v literární soutěži.
Strana 8

Jaká jídla rádi jíme ve školní jídelně? Jak by vypadal jídelníček na přání?
Strana 7

Jan Palach očima devátáků

Letos uplynulo již 50 let od Palachova činu, kterým v lednu roku 1969 pohnul svědomím našeho národa. Jak vnímají tuto osobnost nejstarší žáci naší školy, se dočtete na následujících řádcích.

Jan Palach byl student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, který obětoval svůj život na protest proti potlačování svobod a pasivnímu přístupu veřejnosti na začátku okupace Československa státy Varšavské smlouvy.

Šokující čin Jana Palacha viděla řada svědků, jejichž výpovědi se dochovaly ve vyšetřovacím spise. Z pramenů se dozvídáme, že už dlouho plánoval nějaký radikální krok, který by vyburcoval veřejnost. Dost se o politiku zajímal, účastnil se několika pouličních demonstrací. V listopadu 1968 se aktivně zapojil i do okupační stávky, která však skončila neúspěchem. Z toho všeho vyplývá, jaké povahy byl. Nebál se projevit svůj názor, i když by mohl přijít trest. Nechtěl vše nechat jen tak být. Chtěl změnu. Tady podle jeho přátel přišel zlom v Janově chování.

Zvažoval různé formy protestu. To potvrzuje zejména jeho návrh na obsazení hlavní budovy Československého rozhlasu a výzva ke generální stávce. Nic z toho se však neodehrálo. Proto se nejspíš rozhodl pro něco jiného, nesrovnatelného. Musel mít neskutečně mnoho síly i odhodlání, protože věděl, že ho to bude stát to nejcennější.

Jeho čin se zapsal do historie. Já ho vnímám jako projev lidství a snahy něco změnit. Dnes, po padesáti letech od tohoto činu, si pořád nedokážu představit, za jakých podmínek si způsobil takovou bolest a zaplatil cenu nejvyšší. Myslím si, že tento čin vzbudil pozornost lidí a změnil jejich vnímání světa, i když jen některých. Na druhou stranu je smutné, že se kvůli uvědomění společnosti musel položit život mladého a nadaného studenta.

Ondřej Hroudny, IX. třída

„Na protest proti všemu, co se tady děje. Proti nesvobodě slova a tisku. Říkejte to všem,“ odpovídal dvacetiletý student Jan Palach zdravot-

ní sestře v nemocnici, kam ho převezli s těžkými popáleninami, když se ho tázala na důvody jeho jednání. Byl 16. leden 1969, když se před Národním muzeem v Praze na Václavském náměstí polil benzínem a zapálil.

Význam jeho plánovaného činu chápal každý jinak. Objevily se názory, že sebezničení nemůže být reálnou formou odporu. Představitelé země, která právě okupovala naši republiku, čin dokonce označili jako „provokační kampaň“. A byla to provokační kampaň? Podle mě ano. Snažil se totiž lidi vyburcovat k tomu, aby se zamysleli nad tím, co se kolem nich děje, a aby nezůstali pasivní. A povedlo se mu to? Myslím si, že výsledek nebyl podle jeho představ, protože lidé tehdy neměli odvahu reagovat, ale jeho čin v nich utkvěl. Palachovo sebeobětování se naplnilo až po dvaceti letech, kdy i přes zákroky Veřejné bezpečnosti a Lidových milicí došlo k hromadným demonstracím, které se dnes nazývají jako Palachův týden a které vedly k rozpadu totalitního režimu. Měl tedy Palachův čin smysl? Podle mě ano, sice ne hned, ale postupem času se jeho požadavky podařilo uskutečnit.

Čin Jana Palacha dokazuje, že i jeden člověk může dělat velké věci. Jak sám krátce před svou smrtí řekl: „Člověk musí bojovat proti tomu zlu, na které právě stačí.“

David Pavlas, IX. třída

Jan Palach byl student historie a politické ekonomie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Narodil se 11. srpna roku 1948. Je znám pro svůj čin, který spáchal 16. ledna 1969. Dle mého názoru se jednalo o čin velmi hrdinský. Otevřel jím totiž oči celému národu. Domnívám se, že nebýt jeho hrdinství, vypadalo by to tu dnes úplně jinak. Co tedy vlastně udělal?

pokračování na straně 3

Multimediální den

V pátek 9. listopadu se zástupci redakční rady školního časopisu vydali na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity, kde se konal Multimediální den spojený s vyhlášením celorepublikové soutěže školních časopisů. Součástí programu byly různé workshopy České televize, Českého rozhlasu a dalších redakcí.

Naše redakce se zúčastnila workshopu České televize „Zprávičky“. Překvapilo nás, jak rychle musí být schopni redaktori zpracovat reportáž a co vše musí taková reportáž do Zpráviček splňovat. Sami jsme potom vytvořili krátkou reportáž o Multimediálním dni, která byla ve Zprávičkách odvysílána ještě týž den. Táňa

reprezentovala naši skupinu jako sběratelka obrazového materiálu. Ostatní členové se vrhli na sestavení krátké reportáže, z níž několik vět bylo nakonec použito v odvysílané reportáži: <https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10265744641-zpravicky/218411000161109>

V poledne proběhlo vyhlášení nejlepších školních časopisů. I když jsme se neumístili na medailových pozicích, i tak je pro nás velkým úspěchem účast v celorepublikovém finále.

Těsně před odjezdem jsme si ještě stihli prohlédnout přenosový vůz Českého rozhlasu.

Iveta Schimmerová

Jan Palach

dokončení ze strany 2

Byl 16. leden roku 1969 a Jan se rozhodl, že se na protest proti okupaci ČSR stane pochodní č. 1. Takto se on sám nazval ve svých posledních dopisech, které nechal rozeslat na různá místa. Myslím si, že to byl od něj velmi chytrý tah, jelikož se dodnes neví, zda měl nějaké následovníky či nikoliv. Tato nevědomost uvedla tehdejší vládu do pěkné šlamastyky. Nemyslíte, že tohle je sama o sobě věc, za kterou můžeme Palachovi snad jen poděkovat?

Jeho čin ho však stál život. Kvůli četným a závažným popáleninám byl Palach převezen do

nemocnice. Na následky svých popálenin o pár dní později zemřel. Pro něj to však nebyla smutná smrt. Byla to smrt, kterou si přál. Věděl, že teď se daly věci do pohybu. Myslím si, že tohle je to, čemu se dá říkat hrdinská smrt.

O dvacet let později proběhl tzv. Palachův týden. Ten byl počátkem známé sametové revoluce. Palachův sen se naplnil. Lid se vzepřel tomu, co mu akorát ubližovalo. Dle mého názoru se tak Palachův odkaz, i přes veškeré nepokoje doprovázející události tehdejších dní, dočkal naplnění.

Vladislav Šulevka, IX. třída

Z cestovatelského deníku – část druhá

29. 9. – 5. 10. 2018 Školní zájezd Základních škol Želešice a Modřice – pokračování z podzimního čísla

1. října jsme měli na programu návštěvu ráje. Eden Project jsou zahrady vybudované v klínu kopců. Součástí těchto zahrad jsou také ohromné skleníky s tropickou či subtropickou flórou, neuvěřitelnými květy všech barev, různé atrakce jako dýmající homole, naučné cedule, pestré objekty... Některým se podařilo navštívit vyhlídku pod nejvyšší částí stropu tropického skleníku, další skupiny však už byly odmítnuty z důvodu nebezpečně vysokých teplot. Potkali jsme s mojí skupinou výpravu mužů ve středním věku, kteří se nás ptali, odkud jsme. Řekla jsem jim to a jejich vedoucí s jakýmsi podivením sdílel se mnou zase jejich původ – já jsem Skot a oni jsou Dáni. A já na to, no ano, přece Eden, ráj, kde vlk odpočívá s beránkem...

Buckland Abbey, původně klášter, zrušený Jindřichem VII., dnes známý především jako sídlo oficiálního piráta Alžběty I. Francise Drakea. Krásné místo, co si o něm dnes děti vybaví? ... Já klid, kámen, růžovou zahradu, fantastické krovy ve stodole. A taky kostýmy, do kterých se děcka docela s chutí navlíkla.

Opět tradičně pěkný gift shop a cesta zpátky.

Další den jsme opět netroškařili a vyrazili rovnou na Land's End, Konec země. Tady stojí poslední a první hospoda v zemi. V moři prý

tam některé výpravy viděly i velrybu a delfína. Nám se to bohužel nepoštěstilo, ač jsme upírali oči do vln Atlantiku tříštících se o skalky u pobřeží, jak se dalo. Pěkně tam fičelo, ale procházka kolem pobřeží tak měla aspoň svou nezapomenutelnou atmosféru.

U moře jsme pobývali i odpoledne, dokonce jsme jím procházeli. Ano, klidně v říjnu. Ale pěkně od začátku. Autobus nás vyložil na cornwallském pobřeží proti ostrovu St. Michael's Mount, kde benediktýni zbudovali klášter. Dnes je sídlo v majetku společnosti National Trust s podmínkou, že tu rodina Aubynů, která je vlastnila do padesátých let minulého století, může žít do roku 2953. Na ostrůvek jsme se přeplavili po menších skupinkách v motorových člunech, ale nazpět jsme si jízdenky nekupovali. Na ostrově jsme vyšlápli kopec a prohlédli si stavbu. Průvodci, kteří postávají na různých, návštěvníkům přístupných místech, nám na požádání vyložili příběh té které místnosti v angličtině – vždy ochotně přizpůsobili úroveň vyprávění našim schopnostem a žactvo se radovalo, jak pěkně rozumí. Zpátky na břeh a... podívejme se, mezitím, co jsme si prohlíželi staré sídlo, byl odliv a z vody se vynořil chodník, po kterém mohou jezdit i auta, takže jsme suchou nohou přešli zpět na pevninu.

*dokončení příště
Terezie Vařeková*

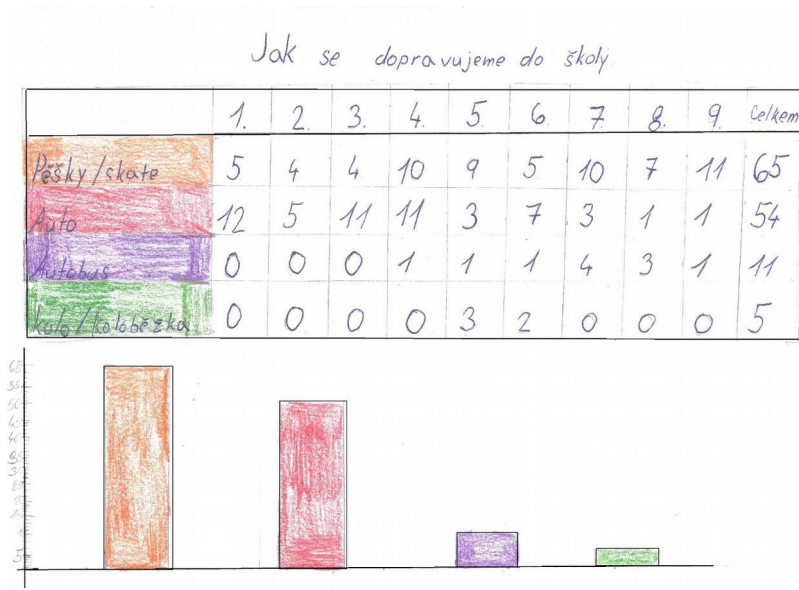
Jak se nejčastěji naši žáci dopravují do školy?

V rámci matematiky se v páté třídě objevuje téma statistika a práce s grafy. Abychom si učivo trochu zpříjemnili, vymysleli jsme s žáky páté třídy průzkum, jehož výsledky jsme zpracovali do tabulky a do grafu. Po dlouhé debatě na téma „Na co se ptát?“ zvítězila otázka: Jak se nejčastěji dopravuješ do školy? S touto otázkou a možnostmi jsme obešli všechny třídy. Při dotazování jsme si vyzkoušeli, jak těžkou práci mají statistici, kteří sbírají potřebná data pro svůj výzkum. Zjištěná data jsme zpracovali do tabulky a grafu, ve kterém je znázorněno celkové zastoupení jednotlivých typů dopravy do školy pro všechny ročníky. A protože se žáci deváté třídy učili právě pracovat s programem MS Excel, nechali jsme zpracovat výsledky průzkumu i je. Ti vytvořili grafy pro jednotlivé třídy a pro první a druhý stupeň.

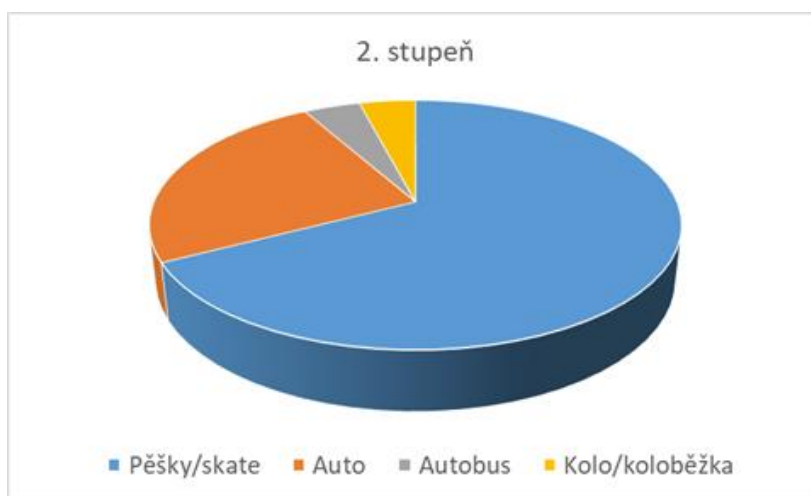
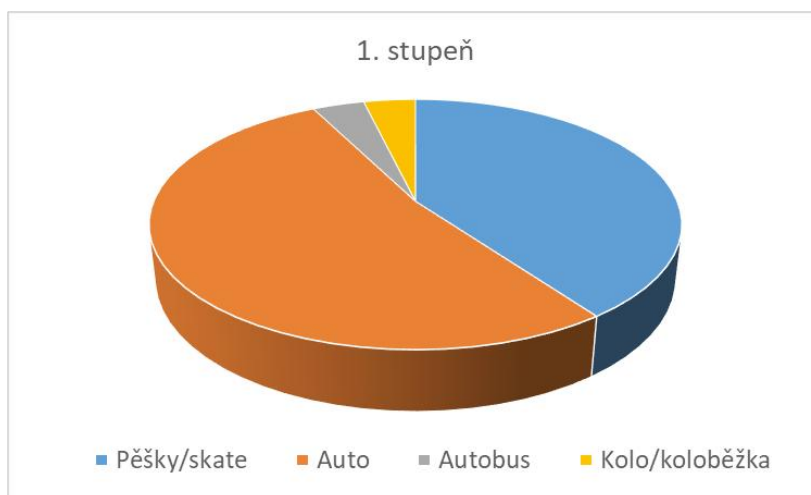
Výsledky průzkumu nás překvapily. Převaha žáků, kteří by do školy chodili nejčastěji pěšky, není tak velká. Vzhledem k tomu, že žáky školy jsou převážně místní děti, je počet „automobilistů“ relativně vysoký. Podle výsledků se jedná zejména o žáky 1. stupně. Naopak na druhém stupni převládá chůze do školy tzv. „po svých“.

Na jaře se tak můžete těšit na projekt „Pěšky do školy aneb Obejdeme Českou republiku“, kterým se pokusíme zvýšit počet dětí, které chodí do školy pěšky a šetří tak životní prostředí a zároveň dělají něco pro své zdraví. Bližší informace se dozvíte v příštím čísle našeho časopisu.

Děkujeme všem, kteří se našeho průzkumu zúčastnili.

Lenka Kubíková, V. třída

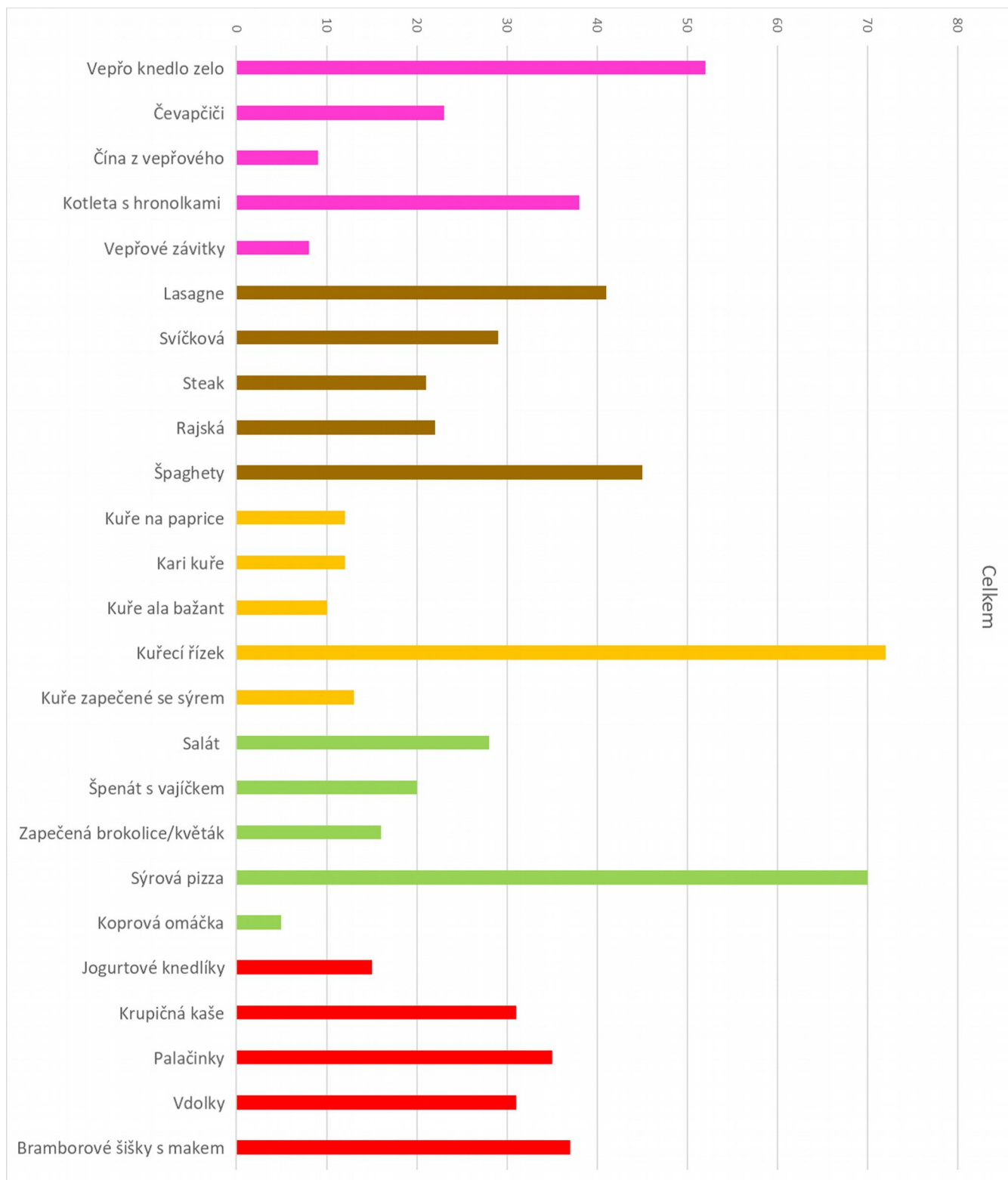
Michal Špirit a žáci V. a IX. třídy

Výsledky ankety "Jídelníček na přání"

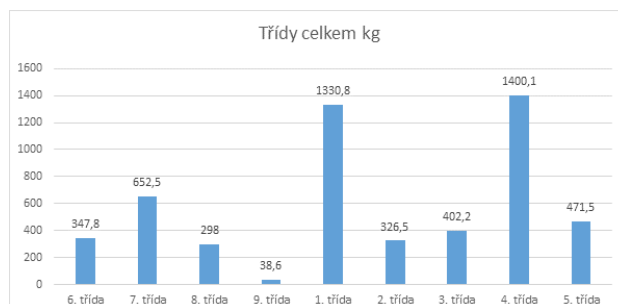
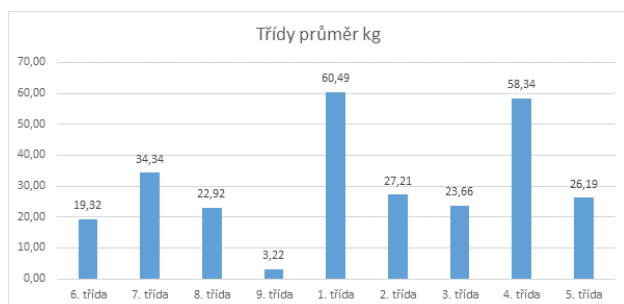
Žáci 9. třídy si nachystali celoškolní anketu "Jídelníček na přání". Každá třída i zaměstnanci si mohli zvolit z nabídky jídel své oblíbené menu. Výsledky devátáci zpracovali společně s panem učitelem Špiritem v rámci výuky ICT do přehledných grafů.

Poslední únorový týden se můžeme těšit na naše menu na přání.

žáci IX. třídy

Sběr papíru s panem Popelou – průběžné výsledky

Michal Špirit

Vánoční Vídeň

Dne 28. listopadu 2018 se měli možnost všichni němčináři ze 7., 8. a 9. třídy (+ i ti, kteří navštěvují kroužek němčiny) zúčastnit výletu do předvánoční Vídně. Ráno jsme se ve velmi hojném počtu sešli u školy a vyrazili jsme autobusem na výlet. Cesta netrvala ani 3 hodiny a my si ji uživali. Jakmile jsme dorazili na místo, tak jsme ihned zamířili k trhům u technického a přírodovědného muzea. Poté jsme se procházeli městem a viděli jsme památky, jako je třeba kostel Sv. Štěpána. Po cestě jsme měli i přestávky na občerstvení. Po všech památkách jsme navštívili jedno z muzeí a celý výlet jsme zakončili na trzích u radnice, kde jsme se zahřáli a dali si něco dobrého k jídlu. Nazpátek jsme opět jeli autobusem. Celý výlet se nám líbil a děkujeme paní ředitelce, paním učitelkám za doprovod a skvělé paní průvodkyni za mnoho informací nejen o Vídni a jejích památkách. Nádherný zážitek!

Josef Holfeuer, VII. třída

Sedmáci v knihovně

Dne 4. prosince 2018 naše třída vyrazila na výlet do Brna do Knihovny Jiřího Mahena a na vánoční trhy.

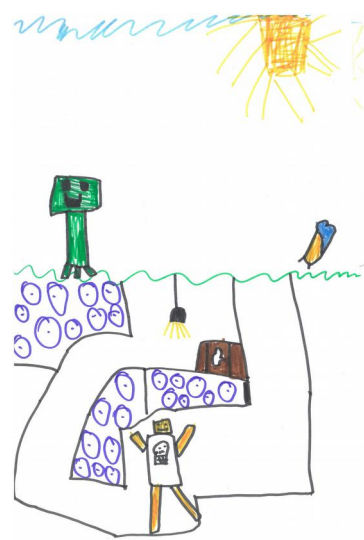
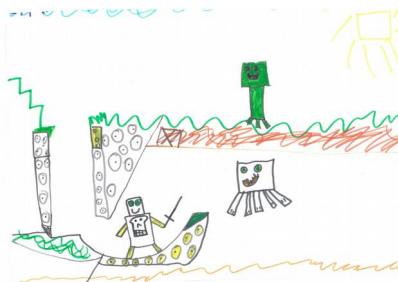
Ráno jsme se jako vždy shromáždili u školy a autobusem jsme jeli do Modřic. Z Modřic jsme pokračovali tramvají do Brna. Po krátké procházce centrem města jsme dorazili na místo. Jelikož jsme tam byli o hodinu dříve, měli jsme ještě rozchod na svačinu, prošli jsme si vánoční trhy na náměstí Svobody. Po svačině jsme šli na program do knihovny, který byl velice zajímavý. Vyprávěli jsme si o knihách, které jsme si na začátku vybrali, začali jsme se do nich a dál s nimi pracovali. Po programu jsme měli opět rozchod, načerpali jsme vánoční atmosféru na trzích na „Zelňáku“, poté jsme jeli zpět do školy na oběd. Celý výlet se nám moc líbil a těšíme se na další!

Josef Holfeuer, VII. třída

Malujeme

Do zimního čísla si pro vás připravil Otík Touška ukázky ze své Minecraftové knihy, kterou si vyrobil v ŠD.

Úvaha o dospělosti

Máte-li doma pubertáka, jedno jestli jako sourozence nebo potomka, jistě mi dáte za pravdu, že se často dostáváte do střetu kvůli běžným situacím, které oni vyhodnocují zcela jinak než jejich okolí. Často se cítí být kompetentní k samostatnému řešení a hlavně vlastnímu názoru na věc. Jsou už přeci téměř dospělí! Zeptali jsme se jich tedy, co pro ně znamená dospělost, a byli jsme překvapeni...

Dospělost

„Kdy už dospěješ?“ zeptal se otec, když mi právě bylo patnáct a chtěl jsem jít ven dělat do sněhu andělíčky. Právě v tu dobu, v ten moment jsem si řekl: „Co je to dospělost? Co to obnáší? Jaká odpovědnost na mne padne? Že bych už i já byl dospělý? Možná, že ano... Vždyť jediné, co odlišuje dospělost od nezletilosti, jsou maličkosti – možnost kouřit, právo volit, pít alkohol, řídit auto... Být dospělý je super! Nebo ne? Jedno vím jistě. Každý jednou dospěje, ať už v osmnácti nebo později. Kdo ví?

Dospělost však s sebou nese velkou odpovědnost. Dospělý se musí rozhodovat rychle a co možná nejlépe. Sehnat si bydlení, práci, pla-

tit daně... Bohužel! Člověka jako takového ale dospělost zase tak zásadně nezmění.

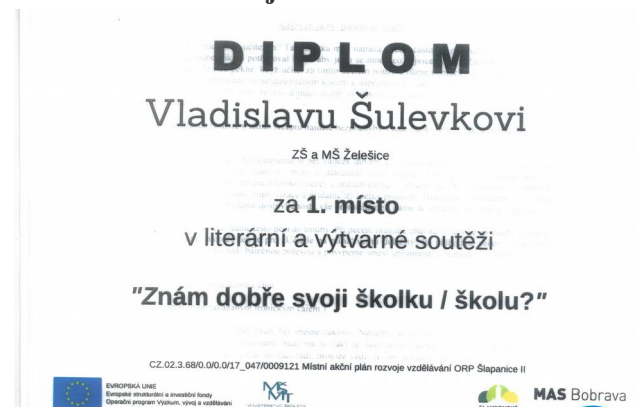
A proto, tati! Nikdy nezměním názor, že i dospělí můžou dělat do sněhu andělíčky a postavit si sněhuláka.

Dominik Fic, IX. třída

Úspěch v literární soutěži

1. místo Vladislava Šulevky v literární soutěži Znam dobře svoji školu

V životě učitele se občas přihodí věci, které nás utvrdí v tom, že stát se učitelem bylo dobré rozhodnutí. Jednou z nich je i vítězství Vladislava Šulevky, žáka 9. třídy, v literární soutěži Znam dobře svoji školu, kterou pro základní školy a gymnázia vyhlásila MAS Bobrava. Do soutěže jsme Vlášu přihlásili s úvahou na téma učitel (vyšla v podzimním čísle školního časopisu).

Můžeme se snad oprávněně, i když možná trochu neskromně, domnívat, že se v této úvaze zrcadlí i naše práce jako učitelského sboru.

Dne 16. ledna 2019 byla Vlášovi předána cena, která se skládá nejenom z maličkostí pro něj samotného, ale také z odměny pro celou školu. Touto odměnou bude celoškolní projekt ÚDiFu (Úžasné divadlo fyziky) v hodnotě 10 000,- Kč. Všichni žáci školy se tak díky Vlášově vítězství mohou těšit na projektový den plný pokusů a překvapení, který proběhne 5. února 2019.

Vlášovi gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy.

Jana Cacková

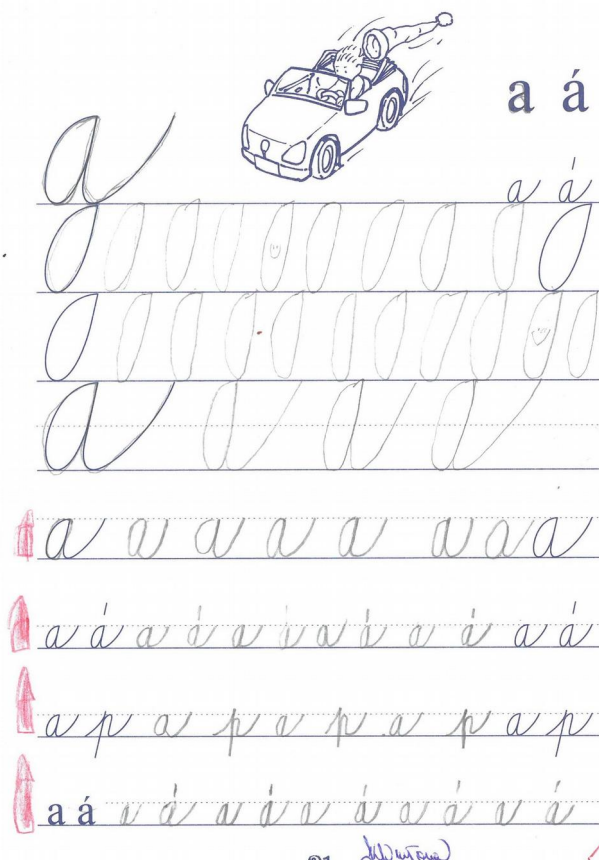
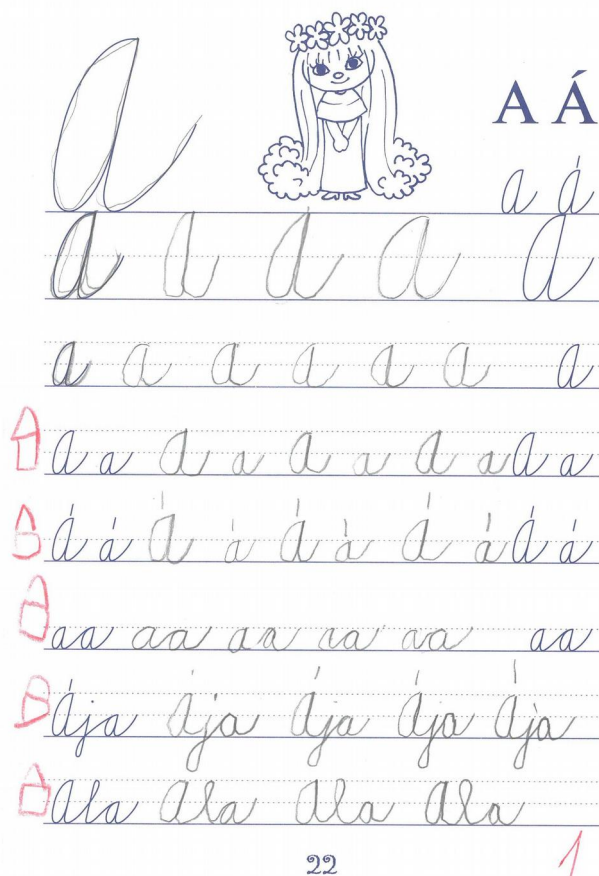
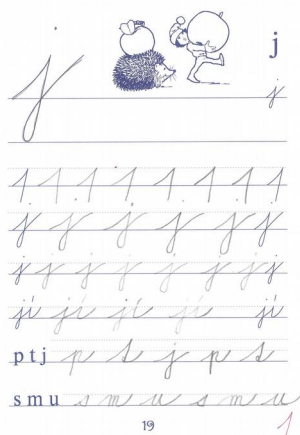
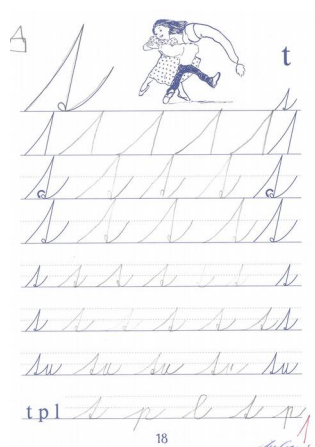
Zetíkovo okénko do 1. třídy

Nazdarek, pozemšťané. Ten čas ale na Vaší planetě utíká strašně rychle. Od pondělí do pátku se ve škole učím a k tomu všemu pokračují mé báječné víkendy se spolužáky, prvňáčky, u nich doma. Panečku, co všechno jsem já už navštívil a co vše jsem s nimi prožil! Byl jsem ve Vida parku, v aquaparku, viděl jsem vánoční trhy, bruslil jsem, lyžoval dokonce až v Rakousku a také jsem navštívil výstavu traktorů. Jejda, to byla legrace, když jsem pekl vánoční cukroví, to jsem najednou nebyl zelený, ale bílý. Bílý jsem byl i ve chvíli, kdy jsem stavěl sněhuláka ze sněhu. Ještě že mě nepřimotali do sněhové koule. Představte si, že jsem byl už skoro u všech dětí z naší třídy!

A teď zpět k učení. Nedávno jsem ještě slabikoval slova a učil slabikovat děti. A teď se již s nimi učím číst slova. A co slova? Už všichni čteme celé věty ve slabikáři a víme, co znamená tečka, vykřičník nebo otazník, když je na konci věty. A co teprve psaní! Už umíme psát velkým tiskacím písmem všechna písmenka, která jsme se učili. Pomalinku k nim přidáváme i psací písmena. Píšeme slabiky, slova a celé věty. Paní učitelka nám někdy diktuje a někdy opisujeme z tabule. Tužku jsme vyměnili za pero. Je to zkrátka zábava.

A za to, že se všichni tak snažíme, dostaneme odměnu. Že nevíte jakou? No přece naše první vysvědčení!

Zetík a Pavlína Jouklová

Seznamte se s baterkožrouty

Při projektu
RECYKLOHRANÍ a ne
Uklidme si svět byla
vyhlášena soutěž Vytvořte
baterkožrouta. Takhle
Takhle se nám povedly:

Hana Frišová a žáci II. třídy

ZIMA JE TU !

Elen Španělová, II. třída

Matyáš Matejko, II. třída

Zprávičky ze trojky

V prosinci jsme začali probírat vyjmenovaná slova po L. Musíme uznat, že jsou mnohem jednodušší než vyjmenovaná slova po B.

V angličtině se učíme tvořit věty – What's your favourite.... ? I odpovědi k nim – My favourite is.... Zatím nás angličtina moc baví, učebnice je plná veselých příběhů a písniček.

V matematice probíráme písemné sčítání a odčítání v oboru do 100. Hlavně nesmíme zapomenout držet jedničky.

5. 12. nás ve škole navštívil Mikuláš. I přesto, že jsme věděli, že jsou to maskovaní žáci deváté třídy, tak se nám třásl hlas. Zazpívali jsme Mikulášovi anglickou písničku a slíbili jsme mu, že to, co se nám nedaří, napravíme.

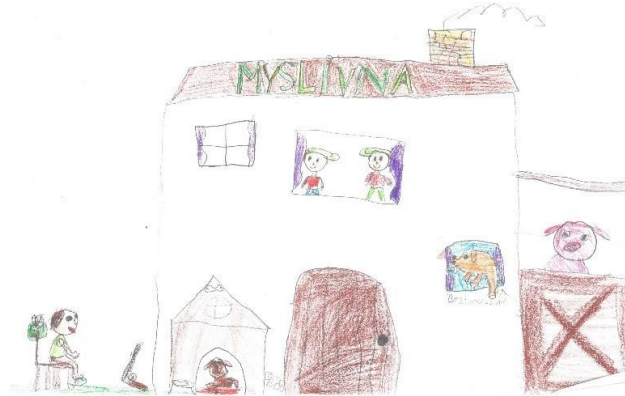

Helena Dostálová, Lucie Gregorová, III. třída

12. 12. jsme byli s první a druhou třídou v Divadle Bolka Polívky. Představení nás zavedlo za vodníkem Česílkem a jeho osmikolovým kaprem do rybníka v blízkosti Jičína. V pohádce vystupoval i kníže, který si na kapra políčil. Naštěstí se mu kapra nepodařilo získat. Kromě těchto postav byla v příběhu také rusalka Andulka, která si nakonec Česílkova vzala za muže. Celé představení bylo protkáno humorem a zpěvem. Moc se nám to líbilo. Po představení jsme šli nasát vánoční atmosféru do vyzdobeného centra Brna, kde jsme se vyfotili u stromčku.

Dne 17. 12. jsme si zpříjemnili školní dopoledne divadlem s názvem Příhody lišky Bystroušky. Jednalo se o divadelní představení jednoho herce, který přijel k nám do školy. S sebou si přivezl řadu rekvizit, např. liščí kůži, řadu obrázků, starou mysliveckou čepici a puš-

ku. Představení nás seznámilo s postavou lišky Bystroušky a rodinou hajného. Spolu s liškou jsme prožívali její utrpení, například když byla za trest přivázána k psí boudě, neboť snědla kačenu, která byla připravena k obědu. Báli jsme se o její kožich, když se při útěku chytila do medvědí pasti. A měli jsme velikou radost, když se seznamovala s lišákem, kterého si později vzala za muže a měla s ním krásná liščata. Na závěr představení jsme si mohli pohladit liščí kožíšek. Pohádka se nám moc líbila.

Helena Dostálová, Lucie Gregorová, III. třída

I v lednu naši školu navštívilo kočovné divadlo, tentokrát přijelo až z Hradce Králové. Hráli dva herci, kteří si s sebou přivezli řadu krásných kulís a rekvizit.

Zahráli nám pohádky (Loupežnickou a Tuláckou) od Karla Čapka z knihy Devatero pohádek. Během představení jsme se velice nasmláli.

Sára Gregorová, Nikola Adamcová, III. třída

Aneta Adamcová

Cvičíme krasopis

Na svatého Martina
Marie Tesourová
Na svatého Martina
krajina už usíná.
Bílá vločka padá k řemi,
jak dráčkám vybroušený.
Když se prvně chumelí,
býval snížek nesmělý.
Opadně řemi spící
nasazuje beranici.

(Těžký řinod uličníka)

Tereza Lovecká, III. třída

Listopad
Zdeněk Kriebel
Listopade, listopade,
už se mlha světle hrade,
poslední list plachtí k řemi.
Mná přijít se saněmi,
já však chodím raději
k škole vonnou a leži.

(Koulez se, sluníčko, kudy se)

Štěpán Mička, III. třída

Slohový koutek

Žáci III. třídy dostali za úkol vymyslet pohádku na téma „peřina a polštář“.

O peřině a polštáři
Lara Gregorová 3. třída
Byl jeden polštář a peřina. A si se
pořád hádali. Ale jednoho dne se
peřina rozzlobila a vyhlédla se na peřinu.

A polštář byl smutný, protože si
s nikým nemohl hrát. A tak se
snažil peřinu zachránit. A tak
je zachránil. A slíbili si, že se už
nebudou hádat.

Družina má talent

V úterý 22. ledna se sešla celá školní družina, aby podpořila své favority v soutěži Družina má talent. Někteří prvňáčci se vybavili i transparenty, na kterých byla k vidění povzbuzující hesla.

Na naší škole máme opravdu mnoho talentovaných dětí. Žasli jsme při každém vystoupení, ať již sportovním, hudebním, recitačním nebo tanečním. Nejvíce byla zastoupena hra na hudební nástroj – kytara, flétna, klarinet a klavír.

V porotě letos zasedla paní učitelka Adamcová, paní učitelka Jouklová, paní vychovatelka Lišková a paní vychovatelka Dvořáková. Jejich úkol nebyl snadný. Musely vybrat tři největší talenty letošní soutěže. A jak to tedy dopadlo:

1. místo: Lucka Freibergová, Anička Hroudná a Eliška Paravanová – tanec, vlastní choreografie
2. místo: Jindřiška Rýparová – klarinet a

zpěv

3. místo: Elenka Fialková – flétna

Všem finalistům i výhercům gratulujeme a těšíme se zase za rok na další skvělá vystoupení.

Iveta Schimmerová

Katonas

Vy nevíte, kdo je Katonas? No přece pan kouzelník, který přijel v listopadu za dětmi do školní družiny.

Předvedl triky s šátkem, kolečky, penízky atp. Nechyběl ani legrační maňásek a živá zvířátka. Děti se mohly zapojit do kouzlení a i když viděly některá kouzla z blízka, kouzelnické triky se jim přesto nepodařilo odhalit.

Prožili jsme krásné odpoledne plné legrace, muziky a kouzlení.

Iveta Schimmerová

Vánoční koncert

Před vánočními prázdninami čekalo na děti z I. oddělení malé překvapení. Děvčata z páté třídy pod vedením paní učitelky Kalendové si pro prvňáčky připravila malý vánoční koncert. Paní učitelka dětem popovídala i o harmonice a za jejího doprovodu nám holky zahrály na flétnu několik koled. Do poslední vánoční písničky - Rolničky se zapojili i prvňáčci: s chutí si zazpívali a zacinkali rolničkami. Děkujeme za krásný kulturní zážitek.

Iveta Schimmerová

Zimní předvánoční tvoření ve III. oddělení

Děti třetího a čtvrtého ročníku, které navštěvují III. oddělení školní družiny, tvořily v předvánočním čase výrobky se zimní a vánoční tematikou. Vyráběly nejruznější dárky nejenom

pro rodiče, sourozence a kamarády, ale i sobě pro radost. Při výrobě si povídaly o vánočních zvycích a poslouchaly koledy.

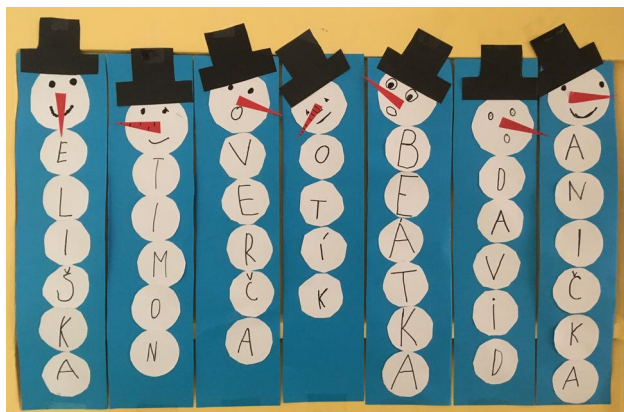
Děti v družině navštívil i čert. Zhodnotil chování a aktivitu dětí a na základě toho jim rozdál plný pytel dárků. Čert dal dětem najevo, že není jenom zlý, ale i hodný. V pytli děti našly společenské a karetní hry, puzzle, stavebnice a kreativní a výukové hračky.

čenských a karetní hry, puzzle, stavebnice a kreativní a výukové hračky.

Bohdana Lišková

Sněhuláci útočí na I. oddělení

Sněhuláčí týden proběhl v I. oddělení v lednu. Měli jsme štěstí, že i počasí nám přálo a mohli jsme venku postavit skutečného sněhuláka. Ale popořadě. Ve třídě jsme si povídali o tom, jak správně postavit sněhuláka a co mu nesmí chybět. A když jsem se dětí zeptala, zda neznají nějakou písničku, hned se jim vybavila písnička o Sněhulákovi, kterou je naučila paní učitelka

ve škole. Ode mě dostali říkanku v podobě obrázkového čtení, kterou se nám podařilo společnými silami přečíst. A abychom si pořádně zopakovali písmenka, vyrobili jsme si sněhuláka s naším jménem. Při stavění puzzle s motivy ledového království jsme procvičili prostorovou představivost a jemnou motoriku.

Proběhla i sněhuláčí bitva pomocí papírových koulí. A naši oblíbenou hru Horká brambora jsme přejmenovali na Ledovou kouli. A také jsme se dozvěděli spoustu sněhuláčích novinek:

- první písemné zmínky o stavění sněhuláků lze nalézt už v 16. století;
- v Japonsku či ve Velké Británii je zvykem stavět sněhuláka pouze ze dvou koulí;
- největší sněhulák v Česku byl postaven v roce 2005 v Dlouhé Třebové. Měřil na výšku 8,52 m. Na jeho stavbě se podílelo 30 lidí.

Iveta Schimmerová

„Mňamky“ aneb naše oblíbené recepty

Vanilková bábovka s citronovou polevou

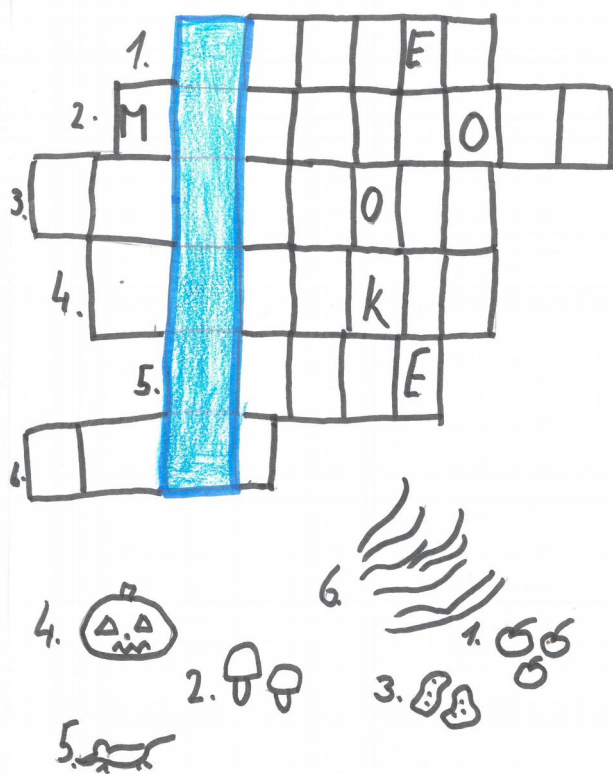
250 g másla, 250 g cukru
250 g sraochu, 4 žloutky
1 vanilkový cukr
250 g polohrubé mouky
sníh ze 4 bílků, citronová
kůra, 1 prášek do pečiva
rum, špetka soli
Na polevu:
šťáva ze 2 citronů, 2 lžíce
moučkového cukru

Ušle máslo, cukr, sraoch
a žloutky, vmíchej se
mouku a zbytek ingredience
nakonec opatrně po částech
sníh ze bílků. Peče ve
vymazané a vysypané
formě na 175°C. Ještě horkou
vyklápenou bábovku
polijte polevou, kterou
mískate smícháním šťávy
s citronem a moučkového
cukru.

Sára Gregorová, III. třída

Angličtina s Kamčou

Kamila Fialková, III. třída

Přírodovědný koutek

Žralok

Žraloci patří mezi paryby. Mají chum-
pavčitou kůži a kostěné šupiny.
Známá je jejich křehká ploutev, která
bývá vidět na hladině. Má několik
řad ostrých zubů, které dovšstají.
Kořist sleduje dvěma očima chráněný-
ma mřížkou. Čítí kapku krve na
deset kilometrů. Některé druhy mohou
být pro člověka nebezpečné, třeba
žralok bílý nebo tygří.

ŽRALOK BÍLÝ

Petr Frola, III. třída

„Nej“ letadla

V minulém čísle Ámose jsme se seznámili s nejrychlejším vojenským a osobním letadlem. V dnešním pokračování se podíváme na největší letadla světa. Stejně jako panují závody ve stavbě nejvyšší budovy, nejdelšího tunelu, nejdelší horské dráhy nebo nejdelšího mostu, snaží se konstruktéři letadel předstihnout své předchůdce ve stavbě největšího letadla. V současné době se chystá na svůj první vzlet největší letadlo světa Stratolaunch, které má dva trupy a rozpětí křídel 117 metrů, což je víc, než má například fotbalové hřiště na délku. Letadlo disponuje 28 koly a ke svému vzletu potřebuje dráhu dlouhou minimálně 3,7 km. V budoucnu má pomáhat vynášet družice na oběžnou dráhu.

Největší letadlo na světě

Největším funkčním letadlem světa je Antonov An-225 Mrija. Jedná se o původně sovětský, nyní ukrajinský strategický transportní letoun s maximální vzletovou hmotností 640 tun. Mrija je nejdelším a zároveň nejtěžším letounem, jaký kdy byl zkonstruován. Je poháněn šesti dvouprohody motory a má také největší rozpětí křídel ze všech letounů v aktivní službě. Byl navržen pro přepravu sovětského raketoplánu Buran a částí nosné rakety Eněrgija nebo Proton. Po zrušení vývoje raketoplánu byl odstaven, avšak po pěti letech znovu nasazen do obchodního provozu. V současné době létá na světě jediný exemplář.

Technické údaje

- Posádka: 6 osob (pilot, kopilot, dva letoví inženýři, navigátor a radista)
- Motory: 6 × dvouprohody motor Progress D-18T, každý o tahu 229 kN (51 590 lbs)
- Délka: 84,00 m
- Výška: 18,20 m
- Rozpětí křídel: 88,40 m
- Plocha křídel: 905 m²
- Kapacita palivových nádrží: více než 300 000 l
- Hmotnost prázdného letadla: 175 000 kg
- Maximální vzletová hmotnost: 600 000 kg
- Náklad vně letadla max. hmotnost: 200 tun
- Náklad uvnitř letadla max. hmotnost: 250 tun
- Objem nákladového prostoru: 1 220 m³

Výkony

- Cestovní rychlost: 800 km/h
- Maximální rychlost: 850 km/h

- Potřebná délka ranveje: 3000 - 3500 m
- Dolet:
 - o S nákladem 200 tun v trupu: 4 500 km
 - o Bez nákladu: 15 400 km

Největším dopravním letadlem světa je Airbus A380. Jedná se o dvoupatrový čtyřmotorový širokotrupý dopravní letoun vyráběný evropskou společností Airbus. Pohon zajišťují čtyři dvouprohody motory buď evropské (Rolls-Royce Trent 900), nebo americké (Engine Alliance GP7200) provenience. V závislosti na konfiguraci pojme od 525 cestujících do 853 při verzi economy. V současné době jich po světě létá asi 230 a potkat ho můžete každý den i na pražském letišti.

Technické údaje

- Posádka v kokpitu: 2 piloti
- Kapacita: až 853 lidí
- Délka: 72,72 m
- Výška: 24,09 m
- Rozpětí křídel: 79,75 m
- Plocha křídel: 845 m²
- Kapacita palivových nádrží: více než 320 000 l
- Hmotnost prázdného letadla: 276 800 kg
- Maximální vzletová hmotnost: 575 000 kg

Výkony

- Cestovní rychlost: 945 km/h
- Maximální rychlost: 1020 km/h
- Potřebná délka ranveje: 2950 m
- Dolet: 15200 km

Michal Špirit

zdroj obrázků: <https://commons.wikimedia.org>

Komiks na pokračování

Hádej, hádej, hadači

Káďanky
Jiří Láček

Když je venku sníh a led,
když je venku fujavice,
kam se schová příští pět?
Do hnízda...! (mimo)

Která voda je horká,
že se o ni můžeme uhořet?
(přes)

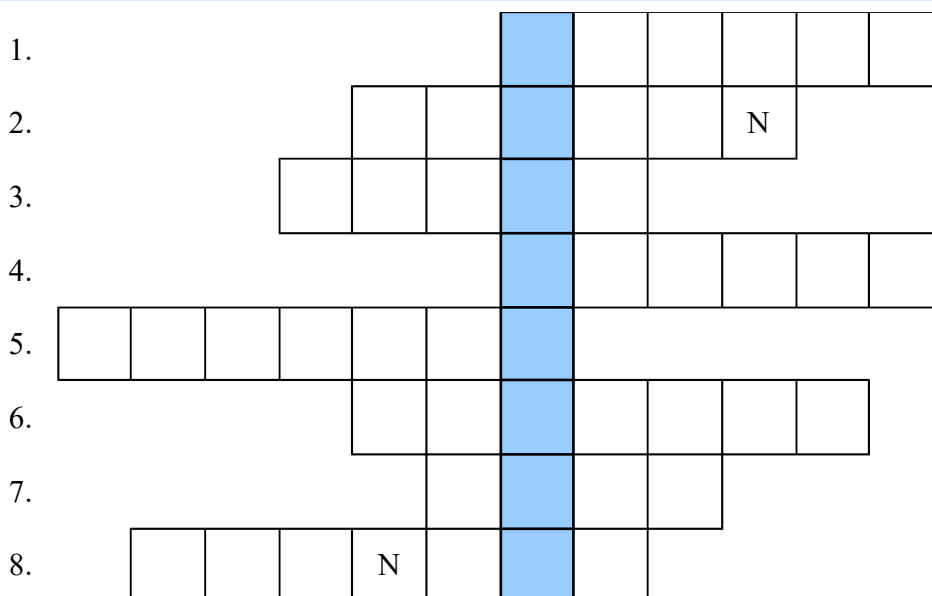
Ještě černá, bratr bílý -
každý vládnou svému chvilu.
(dva, dva)

Přijel k nám bílý kuň,
sáhl nám celý dvůr.
Co je to?
(ryba)

Kamila Fialková, Jiří Bezděk, III. třída

Tereza Hanáková, Tereza Lovecká, III. třída

Křížovka

Anna Hroudná, Eliška Paravanová, V. třída

1. ještěrka bez noh
2. sladkost
3. $6+3=$
4. opak slova chytrý

5. Do lampy našrouboval....
6. květina na výrobu čaje (vyjm. slovo)
7. táta a
8. Paní učitelka Dana Kadlčíková píše

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice

Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Dominik Fic, Vladislav Šulevka (IX. třída), Josef Holfeuer, Sofie Urbánková (VII. třída), Taťána Hofmanová, Valerie Minářová (VI. třída), Kamila Fialková, Petr Frola (III. třída)

Termíny uzávěrek čísel VI. ročníku: 25.1., 22. 3., 17. 5.

Kontakt: schimmerova@skolazelesice.cz